

Zapomenutá

V trnových keřích schovaných v mlhách
Vzlyká a sténá v soužení
Zapomenutá...

O zamčených dveřích a marných snahách
Zdává se jí, o loučení
Zapomenutá...

Nemohla dát to, co bylo třeba
Stejně tak on ji zklamával
Zapomenutá...

Srdce zakrátko jako kus dřeva
Zlomili, "sbohem" zamával
Zapomenutá...

Zůstala sama a je jí smutno
Je konec všemu kouzlení
Zapomenutá...

Ta malá dáma má černé sukno
Bývala múzou v umění
Zapomenutá...

Noc

Noc pomalu končí, za pár minut přijde den
A ráno přeruší mé snění
S motivem osudovým, jako Beethoven
Přeje si moje odpuštění

Nechod' pryč, neodcházej černočerná noci
Zůstaň tu se mnou v peřinách
Tvou krásu obdivuji, ladnost ve tvých bocích
Svítání přemění mě v prach

Oblékni ručně šité šaty nevěstiny
Mne, prosím, pojmi za muže
Svět bez tebe zdá se tolik mrtvý, nehostinný
Společně snad jej přemůžem

Řekni, proč nesmíš zůstat, kdo mi tě to bere?
Kdo je ten necitelný kat?
V hodině poslední zpívám své miserere
A připraven jsem umírat

Zpovědnice

Sestupuji dolů do podzemí
tam, kde Dragonis je mocí obklopený
v té kobce viděl mnoho duší umírat
první drak, strážce nejvyššího upíra

Zbavený šatstva, oděný jen do své kůže,
nabízím lordu krve možnost věrných služeb
Žádám jen jedno- abych z jeho číše pil
a darem věčnosti, aby mne obdařil

Lačně hledím na vládce, on nezná bolest, smrt
v očích má úplněk a dravost jako Chrt
Do paprsků luny z krytu temnot tiše vyšel
Proč by měl vyhovět mi, rád by nyní slyšel

„Před tebou kníže stínů není třeba lhát
Tobě se nestydím do očí podívat
Dobře víš, ač jsem jen nenápadný šváb,
že také cítím z lidských stvůr ten puch a svrab“

Zdviženým prstem naznačil mi správný směr
Jeho hlas podmanivý přitažlivě zněl
Děkuji za přízeň- co mohl bych chtít více?
Poklekám v koutě potemnělé zpovědnice...

Dragonis nespouští mne ze svých přísných očí
Lord Nosferatu černá ústa v krvi smočil
Přisedl blíže, tiše hlesl: „Poslouchám“ ...
Pochodně zhasly, v tichu zůstal celý chrám...

Zasažený silou moci, již ten upír vládne
Neschopen promluvit jsem byl úplně na dně
Kníže to pochopil a ďábelsky se usmál,
tesáky dravce moji bolest z hrdla vysál

Vampire Agony

Zrozený život z rudé koupele
Stvořený žízni nočním křtitelem
A Smrt, ta konkubína pohledná
Nemůže odrazit se ode dna

Tělo se chvěje, vítá paniku
Stává se pravdou výsměch cyniků
Myšlenky končí v slepých uličkách
Bolest a strach ve vinných skleničkách

Hostina černá právě začíná
Záblesky světla rychle zhasíná
A hosté, kteří měli pozvánku
Změní svou cestu na tom dýchánku